

Українська Греко-Католицька Парафія
Св. Йосифа Обручника
St. Joseph the Betrothed
 Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland, Chicago, IL 60656

www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

Office: 773-625-4805 Fax: 773-887-5000

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk - Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Deacon Marko Krutiak

CANDLES FOR MAY 2021

Memorial Candles

*In loving memory of Luba Palahniuk & Maria Durbak

* In loving memory of Wasyl Palahniuk & Bohdan Durbak

Perpetual Oil Lamp

*In loving memory of Nat & Dorothy Zabiianka (*Eleanor*)

Lady of Hoshiw Shrine

* Good health and blessings for Viktoria Levchenko

* Health for Michael , Jane Ricky & Adam

Mother of God Shrine

* In loving memory of Dackiw, Crowhurst, Barnas and Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

* Health and blessings for Iryna Bozhak

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

*Strength for grandmothers raising grandchildren

*

Mother of God

*In loving memory of Grandmother, Martha Mehal (*Vera Gojewycz*)

*

St. Joseph the Betrothed

*Good health and Easter Blessings for Lorraine Zubrucky (*Patrick*)

*

St. Nicholas the Wonderworker

*Health and Peace for Ed as he starts cancer treatment

*

Our Lady of Protection

* Blessings for Mae Kuzma, Barbara Gawaluch, Xenia Kuzma (*George & Diane*)

*

INTENTIONS

SUN, MAY 2ND—SUNDAY OF THE GOOD SAMARITAN WOMAN (G)

PASCHA —THE RESURRECTION OF OUR LORD JESUS CHRIST (J)

8:00 AM - Pray for the seniors of the parish/Spirit of St Joseph

9:30 AM – Pray for all parishioners and shut-ins of the parish

11:30 AM –Pray for the youth of the parish

MON, MAY 3RD — REPOSE OF VENERABLE THEODOSIUS (G)

BRIGHT MONDAY (J)

9:00 AM - Health for Ruslan, Sofia, Andrij, Iryna, Yuriy, Natalia, Petro, Myroslav; In memory: +Helen Kopystynsky, 40th day (Family)

6:30 PM - Pray for the shut-ins and seniors of the parish

TUES, MAY 4TH — MARTYR PELAGIA (G)

BRIGHT TUESDAY (J)

9:00 AM - Pray for our clergy

6:30 PM - Health for Oleksandra, Ivan, Myroslava, Andrij, Emilia,

Vitalij, Halyna, Anastasia, Polina, Rostyslav

WED, MAY 5TH - GREAT-MARTYR IRENE (G)

BRIGHT WEDNESDAY (J)

9:00 AM - Health for Joseph, Maria, Yaroslav, Omelian, Yevhenia, Volodymyr, Sofia, Matrona, Vasyli; In remembrance of Wasyl Palahniuk & Bohdan Durbak

6:30 PM -Moleben to the Mother of God

THURS, MAY 6TH -HOLY, JUST & LONG SUFFERING JOB (G)

BRIGHT THURSDAY; GREAT MARTYR GEORGE (J)

9:00 AM - In memory: + Mykhailo 1st year

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

FRI, MAY 7TH - MARTYR ACASIUS (G)

BRIGHT FRIDAY (J)

9:00 AM - Pray for those struggling with their faith

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

SAT, MAY 8TH — APOSTLE & EVANGELIST JOHN THE THEOLOGIAN (G)

BRIGHT SATURDAY (J)

9:00 AM - Special intention for the parish volunteers

In memory: +Nadia Iyr, +Yaroslav, +Pavlo, +Yaroslav, +Bohdan, +Vitalij, +Sviatoslav, +Mykhailo, +Kateryna, +Ivan, +Anastasiia, +Serhij, +Halyna, +Omelian, +Halyna, +Maria, +Aneli, +Stepan, +Taras, +Olha, +Lavrentia, +Stepan, +Petro, +Lubov, +Petro, +Oleh, +Maryn, & +family, +Maria (novoprystavlena), +Stepan, +Hanna, +Yevhen, +Mykhailo 1-year; Daria Iyr, +Dmytro, +Nadia, +Yuriy, +Malanka, +Paraska, +Petro, +Petro, +Ivan, +Hanna, +Maria, +Joseph, +Maria, +Petro, +Yaroslava, +Yaroslav, +Yuriy, +Maria, +Joseph, +Bohdan, +Luba, +Nadia, +Olena, +Mykhailo-Mykola, +Yaroslav, +Yeva, +Olha, +Hryhorij, +Yeva, +Petro, +Nadia

Intentions continued on page 2

Intentions continued from page 1

+Paraskevia, +Oleksandr, +Ivan, +Anna, +Hanna +Natalia,
+Yelena, +Aleksandr, +Nadiya, +Viktor, +Yevhenia, +Zoya,
+Tamara, +Dmytro, +Bohdan, +Natalie, + Mykola, + Natalka
5:00 PM - Vespers with Divine Liturgy

SUN, MAY 9TH –SUNDAY OF THE MAN BORN BLIND

**TRANSFER OF THE RELICS OF ST NICHOLAS FROM MYRA TO BARI (G)
THOMAS SUNDAY(G)**

8:00 AM - Pray for the seniors of the parish

9:30 AM – Pray for the sick & shut-ins

11:30 AM –Pray for the youth

KEEP IN YOUR PRAYERS:

Irene Szymanskyj, Joel Kwasigroch,
Riley Nolan, Chuck Tumblestone
Johanna Riznyk, Olga Melnyk, Lucille
Maryniw, John Masley, Laura, Sean Patterson, Ma-
ria Lojuk, Rosalee, Anna Hajduk, Mark Lawrin,
Marta Stadnyk, Josephine Bereza, Reed Meers-
man, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko,
Ruslan, Max & Valentina Laurtaire, Fr. Michael
Bliszcz; members of Spirit of St Joseph; Nurses,
Doctors, First Responders, and our clergy

НЕДІЛЯ ЖІНОК-МИРОНОСИЦЬ

У Другої неділі після Великодня ми вшановуємо пам'ять сімох найсміливіших і найвідданіших жінок в історії Нового Завіту. Ми багато знаємо про дванадцять апостолів Христа, але не дуже обізнані з історією про жінок-мироносиць, які не менш, ніж самі апостоли, були віддані Спасителеві. Вони були разом з Ісусом, коли він виголошував своє послання про спасіння, вони були з ним, коли він шов на Голгофу. Саме ці жінки прийшли моропомазати його святе тіло, щоб приготувати до поховання. Ось чому Церква їх називає жінками-мироносицями.

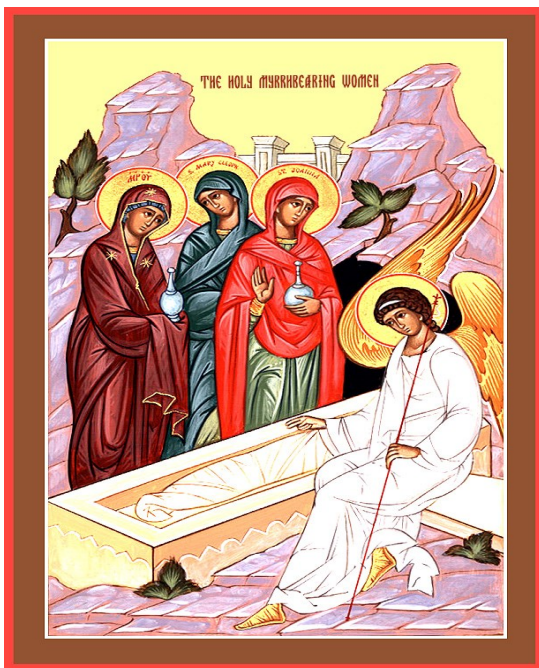
Неможливо собі уявити більш хвилюючих слів, ніж, ті, з якими звернувся Ангел до них біля порожнього гробу: «Він Воскрес – не шукайте його тут!». Ці слова оповідають нам про закінчення темряви, віщують про світанок нового дня, що пробивається крізь темряву віків, яка поглинула всі творіння після падіння Адама і Єви. Благовіщаючи про воскресіння Христа, Ангел проголошує перемогу Христа, **НОВОГО АДАМА**, над смертю, на яку прирід людство старий Адам. Той, про кого говорили пророки, прийшов. Внаслідок його смерті на хресті, він увійшов у заборонені глибини вічної темряви, знищуючи ворота пекла, його замки і руйнуючи його зв'язки.

Саме ці три жінки були першими, хто побачив, що Христос воскрес із мертвих. Їх називають «мироносицями» ще й тому, що вони йшли аби мирвати тіло Ісуса пахучими оліями у неділю («миро» з грецької означає «солодка олія»). Євангелист Марко переповідає про цих жінок, що,

SUNDAY OF THE MYRRH-BEARING WOMEN

The Second Sunday after Pascha is dedicated to the memory of seven of the most dedicated and courageous women of the New Testament. We know a great deal about the Twelve Apostles of Christ, but we know very little about the Myrrh-Bearing Women who were devoted to Christ equally as much as the Apostles themselves. They were with Jesus as He preached the message of Salvation. They were with Him when He was taken down from Calvary. It was these women who came to anoint His Sacred Body and prepare it for burial. This is why the Church refers to them as the “Myrrh-Bearing Women.” No more thrilling words can be imagined than those of the angel to these women at the empty tomb: “He is risen - He is not here.” These words herald the end of a terrible darkness, they signal the dawn of a new glorious day, which breaks through a “night of centuries” that had engulfed all creation after the fall of Adam and Eve. Announcing the Resurrection of Christ, the angel proclaims the victory of Christ, the **NEW ADAM**, over death, to which humanity had been sold into by the old Adam. He Who had been promised has come. Through His death on the Cross He entered into the forbidden depths of locks and breaking its bonds.

These three women were the first to discover that Jesus had been raised from the dead. These women are known as the “myrrh-bearing” women because their purpose in coming to the tomb on Sunday was to anoint Jesus with perfumed oils (“Myron” in Greek means “sweet oil”). Even though the Evangelist Saint Mark says of these women, when they discovered the empty tomb, that “because of their great fear, they said nothing to anyone” (Luke 16:8). Luke, however, says that they reported the news to the Eleven and Matthew asserts that they “ran to carry the good news to His disciples” (28:8). The Liturgy also pictures these holy women as the heralds of the Resurrection, following the command of the angel at the tomb: “Run and proclaim to the world the Lord rose, putting death to death – He is the Son of God Who saves mankind” (Hypokoe

«прийшовши до гробу і не побачивши там нікого, налякані, вони не могли промовити ні слова» (Лука 16:8). Проте, св. Лука, пише, що вони розповіли новини одинадцятьом, а св. Матвій запевняє, що вони побігли розповісти добру новину Його учням» (Матвій 28:8). У Літургії ці святі жінки фігурують як провісниці Воскресіння, які поспішили виконати наказ Ангела Господнього біля гробу: «Видите гробні пелени, біжіть і світові проповідуйте, що востав Господь, який умертвив смерть, він бо є Син Бога, що спасає рід людський» (Іпакој Воскресној Утрени). Тому, історія цих жінок, це історія відкриття і проголошення. Вони виявили для себе, що Христос живий і почали поширювати ці добрі новини цілому світові, спершу розповівши Апостолам.

Щороку, у Великодню неділю, ми ще раз відтворюємо виявлення порожнього гробу тоді, коли забираємо плащаницю до вівтаря і виголошуємо, співаючи: «Христос воскрес із мертвих!». Коли ми проходимо процесією навколо церкви, ми стаємо тими жінками-мироносицями, і повернувшись до церкви, бачимо, що гріб порожній, а ціла церква наповнилася світлом. Фактично, кожна Божественна Літургія – це відтворення того самого виявлення і проголошення. Кожної Літургії ми досвідчуємо живого Христа і відчуваємо, що він – посеред нас. Під час Літургії Василя Великого ми чуємо: «...коли ви їсте хліб і п'єте з цієї чаші, ви проголошуете мою смерть і визнаєте моє Воскресіння». Літургія є актом віри, як ми вже це для себе з'ясували у недільному Євангелії про невірного Тому. Літургія – це свого роду проголошення доброї новини про Христа. Гріб Христовий став початком цього радісного послання, яке не можна тримати в таємниці. Добру новину у Літургії, про те, що Христос є живий посеред нас, теж неможливо приховати. Ми приходимо до церкви, щоб прославляти живого Бога, і якщо це стане початком для нас, Бог проникне у наше життя, а це змінить увесь світ. Виявлення і проголошення пов'язані у Христовому останньому посланні до апостолів: «Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь» (Матвій 28:19-20).

Але з цієї історії ритуального миротворення нашого Господа можна почерпнути глибший урок. Прийшовши до гробу Господнього, жінки-мироносиці задекларували акт любові і віри, незважаючи на надзусилля, адже камінь заступив вхід до печери. У нашому житті теж часто котяться камені: часом вони спалюють наші надії до тла, і нам здається, що смерть перемагає нас. Проте таким воно і є, наше життя, поміж короткими інтерлюдіями щастя. Великоднього ранку жінки відправилися в дорогу, щоб віддати останню шану і любов Ісусові. Очікуючи, що побачать його бездиханним, вони принесли олію, щоб натерти його тіло. Але, прийшовши, побачили величезний камінь біля входу до гробу і спитали одна в одної: «Хто ж нам камінь відкотить від входу?». Той камінь – це відображення багатьох перешкод, що трапляються у нашому житті і блокують вхід до майбутнього: це камені гріха, хвороби, жалю, самотності і насамперед – смерті. Як колись св. Павло, ми вигукуємо: «Хто мене звільнить від смертного тіла?».

Ми думаємо про величезні камені, що стоять на нашому шляху: розкаювання за наші вчинки в минулому; непевність, яка мучить нас у теперішньому і страхи про майбутнє, що панують у наших серцях – і ми кричимо: «Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене?» Ми думаємо про нашу невідповідність, неспроможність досягати поставлені завдання у житті, наші слабкості у момент спокуси, і ми благаємо: «Де мені взяти силу і волю? Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене?» Ми згадуємо наші гріхи, добрі вчинки, які могли зробити, але не зробили, людей, яких ми використовували чи образили і, змучені від докорів сумління, кричимо: «Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене?». Ми

from Paschal Matins). The story of these women, then, is one of discovery and proclamation. They discovered that Christ is truly alive and began to spread this good news to the whole world by reporting to the Apostles.

On Easter Sunday, we reenact this discovery of the empty tomb by removing the plaschanitza (shroud) from the Tomb to the Altar, and we proclaimed this discovery by singing: “Christ is risen from the dead!” We, then, become the Myrrh-Bearing Women as we process around the church and arrive back to find the tomb of Christ is indeed empty, and the entire church is filled with light. In fact, every Divine Liturgy is a reenactment of this same discovery and proclamation. At every Liturgy, we see again in faith that Christ is alive and that He is with us. The Liturgy of Saint Basil expresses this: “as often as you eat this bread and drink this cup you proclaim My death; you profess My Resurrection.” The Liturgy is an act of faith, as we found out in hearing the Gospel of St. Thomas Sunday last week. The Liturgy is also the proclamation of the good news of Christ. The tomb of Christ was the starting point for a message of such great joy that it could not be kept a secret. The good news of the Liturgy that Christ is with us cannot be kept hidden either. We come to the church to worship the living God, but with this worship as the starting point, the life of God reaches out and affects the whole world. Discovery and proclamation are linked in Christ's last message to His Apostles: “I am with you always, even until the end of the world...go and make disciples of all the nations, baptizing them in the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit” (Matthew 28: 19-20).

But there is a deeper lesson to be learned from the Myrrh-Bearing Women who came to perform a ceremonial anointing for our Lord. Through this act of faith and love, they approached the Lord's tomb considering the great efforts of gaining access to the inside, for the entry was covered by a large stone. Life, in general, rolls stones: it buries hopes and dreams, and it seems that death defeats us. This is what makes up life in between short interludes of happiness. On Pascha morning, the women were on their way to perform the last work of mercy and love for Jesus. Expecting to find Him lifeless, they come to anoint His body with spices. Worrying about the large stone at the entrance of the tomb, “they were saying to one another, ‘Who will roll away the stone for us from the door of the tomb?’” The great stone sealing the tomb of Jesus impresses us, for we, too, meet with many formidable “stones” in life; stones that block the doorway to the future: the stones of sin, sickness, sorrow, loneliness and, ultimately, death. Like St. Paul, we cry out: “Who will de-

думаємо про смерть, останнього ворога, власний гріб... і камінь, який колись буде на ньому і знову кричимо: «Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене від смерного тіла?».

Ось чому нам потрібна наша віра, бо вона дає нам впевненість, що будь-який камінь, який може з'явитися у нашому житті, можна подолати. Тільки Він один є тією Дорогою, Правдою і Життям. Він Єдиний може звільнити нас від наших страхів – може зрушити камінь і звільнити нас. Багато разів ми бачимо, як Ісус є ув'язнений у наших душах, так само як він був у своєму гробі. Ми намагаємося відкотити камінь, що лежить на шляху, але не можемо знайти ні сили, ні можливості. Ми бачимо, що невеличка зміна у нашому житті не здатна зрушити камінь. Тому, для цього нам потрібно цілий «землетрус», такий як Ангел Господній біля гробу того ранку Пасхи: потрібна радикальна зміна у наших серцях, щоб дати можливість прощенню, любові і силі Ісуса Христа зрости посеред нас. Ісус встане із мертвих у мені тільки тоді, коли людина, якою я був/була, припинить своє існування і дасть шанс на існування новій людині – смерть і переродження є необхідними у цьому. Почуймо слова Ангела Господнього, коли шукатимемо нашого Спасителя посеред мертвих: «Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса з Назарета, що був розп'ятий. Він Воскрес! Його немає тут! Прийдіть і подивіться, де вони положили Його. Прийдімо до його Гробу, як жінки-мироносиці, втішаймося славою Воскресіння Господнього, перемогою над смертю і скажімо один одному: «Христос Воскрес!». Бо саме через Христове Воскресіння нам відкривається розуміння того, що не існує каменя у нашому житті, який би не можна було зрушити, якщо лише ми дозволимо Йому бути присутнім у нашому житті, дарувати любов і вести нас по життєвому шляху. ♦

liver me from the body of this death?”

We think of the huge stones that stand in our way: the regrets for the way we have acted in the past; the uncertainties which plague us at this present moment and the fears that are in our hearts concerning the things to come - and we cry out: “WHO WILL ROLL AWAY THIS STONE? WHO WILL DELIVER ME?” We think of our inadequacies, our inability to measure up to the tasks of life and our weakness in the times of temptation and we plead: “Where can I get the power, the strength, WHO WILL ROLL AWAY THIS STONE? WHO WILL DELIVER ME?” We think of our sins, of the good that we failed to do, the persons that we have exploited and hurt; and tortured by remorse, we cry out: “WHO WILL ROLL AWAY THIS STONE? WHO WILL DELIVER ME?” We think of death, the last enemy, and of our own tomb... the stone that will be someday placed on it and we cry out: “Who will roll back the stone? Who will deliver me from the body of this death?”

This is where our faith carries us and offers us assurances beyond any block such as a great big stone can be in our lives. There is One Who is the Way, the Truth, and the Life. There is One Who can free us from our fears - Who can move the stone and deliver us! Many times, we find that Jesus becomes imprisoned within our souls just as He was in the tomb. We try to roll back the stone blocking the way but we cannot find the strength nor the ability. We find that a slight readjustment of our lives doesn't even move it a slight bit. Sometimes, we need the violent earthquake of the Angel at the tomb of our Lord on that first Pascha morning: a radical change of heart in our lives is needed to allow the forgiveness, love, and strength of Jesus Christ to arise within us. Jesus rises from the dead in me ONLY IF the human person that I was ceases to exist giving way to a new person - a death and a re-birth are both necessary and needed. May we hear the words of the Angel of the Lord when we seek our Lord among the dead: “Do not be afraid! You seek Jesus of Nazareth who was crucified. HE IS RISEN! HE IS NOT HERE! Come see the place where they laid Him. Let us, like the Myrrh-Bearing Women approaching the Lord's tomb, bask in the glory of our Lord's Resurrection and trampling down of death, and exclaim to each other, CHRIST IS RISEN!, for it is through Christ's Resurrection that we are reminded that there is no stone too big in our lives that cannot be rolled away through His presence, love, and guiding hand. ♦

